

Til §§ 22—27.

Med disse bestemmelser indføres der, jfr. betænkningen pag. 112—114, bisiddere, der skal varetage sigtedes eller tiltaltes tarv under sagen mod dem.

Under hensyn til, at en tiltalt normalt ikke vil have adgang til sagførerassistance og ofte, såfremt beskikkelsen ikke foretages af retten, vil have vanskelighed ved at få nogen til at møde med sig, foreslås det, at sigtede, når han fremsætter begæring derom, uanset sagens karakter eller omfang har krav på at få beskikket en bisidder.

Selvom sådan begæring ikke fremsættes, skal rettens formand dog foretage beskikkelse, dels såfremt det af tiltalen fremgår, at sagen kan føre til frihedsberøvelse, dels såfremt der fremsættes begæring om tilbageholdelse af sigtede.

Efter forslaget tillægges der med hensyn til aktindsigt og tilstedeværelse ved retsmøder, der holdes for lukkede døre, bisidderen en tilsvarende stilling som den, der efter den danske retsplejelov §§ 823 og 737 er tillagt forsvareren.

Til § 34.

Ved denne bestemmelse tillægges der retten adgang til under visse nærmere angivne omstændigheder at behandle og pådømme en kriminel sag uanset tiltaltes fravær under domsforhandlingen.

Bestemmelsen svarer i alt væsentligt til retsplejelovens §§ 847 og 934, stk. 1.

Til § 39.

Denne bestemmelse vil navnlig kunne finde anvendelse i tilfælde, hvor den, der skal afhøres, står i afhængighedsforhold til tiltalte eller iøvrigt af frygt for tiltaltes reaktion på vidneforklaringen ikke kan forventes at ville afgive en udtømmende eller rigtig forklaring.

Kapitel 6.

Til § 1.

Som nærmere omtalt i grønlandskommissionens betænkning pag. 105 og 109—111 har kommissionen betragtet det som et vigtigt led i omorganiseringen af retssystemet i Grønland, at der som garanti mod urigtig domstolsafgørelse opnås adgang til appelbehandling ved en sagkyndig instans.

Om appelrettens sammensætning er der givet nærmere regler i kapitel 1 §§ 2—4 og 7.

I § 1 foreslås det, at civile domme, afsagt af en underret, skal kunne ankes af enhver af parterne, der ved dommen ikke fuldt ud har fået medhold i sin påstand.

Man har derimod ikke ment at burde give adgang til appel med hensyn til beslutninger, der træffes af retten under sagens behandling, jfr. forslagets § 1, stk. 2, der udtrykkeligt afskærer en appeladgang svarende til den danske retsplejelovs bestemmelser om kære. Man har i denne forbindelse lagt vægt på, at adgang til kære vil kunne medføre en betydelig forsinkelse af sagen. Hvis parterne skulle have adgang til i samme omfang som i dansk retspleje at påkære afgørelser, truffet under sagens gang, ville det i sådanne tilfælde være nødvendigt at fremsende sagens akter eller i al fald en del af sagens akter til landsretten. Det kræver ikke nærmere påvisning, at dette vil kunne føre til sådanne afbrydelser i sagernes gang, at kontinuiteten i rettens behandling af sagerne fuldstændig blev brudt.

Derimod vil parterne under anke af en underretsdømme selvfølgelig have fuld adgang til ikke alene at protestere mod dommens resultat, men også i forbindelse hermed mod den processuelle behandling af sagen, hvilket vil kunne føre til hjemvisning til underretten, jfr. § 7.

Til § 4.

I overensstemmelse med de retningslinier, der er lagt til grund med hensyn til underretsbehandlingen, har man ved udformningen af bestemmelserne om iværksættelse af anke lagt vægt på, at adgangen hertil gøres så nem som mulig. Det bestemmes derfor, at det skal være tilstrækkeligt til ankens iværksættelse, at den pågældende skriftligt eller mundtligt giver underrettens formand, politiet eller en kommunefoged underretning om, at anke ønskes iværksat.

Udfærdigelse af ankestævning sker derefter uden appellantens medvirken, jfr. § 6.

Til § 5.

Ankefristen foreslås ligesom efter retsplejelovens § 397 fastsat til 8 uger. Under hensyn til, at det på grund af de trafikale forhold ofte ikke vil være parterne muligt at overholde denne frist, gives der landsdommeren en generel adgang til at tilstede en efter fristens udløb iværksat anke, når det må antages, at fristens oversiddelse skyldes grunde, som ikke kan tilregnes den pågældende.

Fristen afbrydes ved indgivelse af anke-meddelelse i overensstemmelse med § 4.

Til § 7.

I denne bestemmelse hjemles der landsdommeren adgang til at hjemvise sagen til fornyet behandling ved underretten. En sådan hjemvisning vil, jfr. § 7, stk. 1, kunne